

[K. Pedersen.]

Kommunalnæmnd. Efter Lovforslagets § 26 skal Kommunalraadet blandt dets Medlemmer nedsætte et Socialudvalg paa mindst 5 Medlemmer, og Valget foregaar efter Forholdstalvalg. Dette Socialudvalg faar efter Loven en meget stor Bemyndigelse, ja, bliver egentlig den Myndighed, som faar Administrationen overdraget, idet dog visse Afgørelser skal træffes af den samlede Kommunalbestyrelse. For en umiddelbar Betragtning ser det ud, som om man flytter Administrationen fra Kommunalbestyrelsen over til dette Socialudvalg, og det er for saa vidt ogsaa rigtigt, men efter min Opfattelse beror det paa Kommunalbestyrelsen selv, om den vil vælge disse 5 Medlemmer, eller om den vil vælge maaske hele Kommunalbestyrelsen til at være Socialudvalg; i sidstnævnte Tilfælde sker der kun en Navneforandring.

I Landkommunerne vil det ganske sikkert gaa saadan, at man vælger hele Kommunalbestyrelsen, og at Sogneraadsformanden bliver Socialudvalgets Formand. I Praksis vil Administrationen derfor ikke komme til at adskille sig væsentligt fra den nuværende Ordning, for saa vidt Landkommunerne angaar. Men Arbejdet vil jo blive noget større. Det Arbejde, som Hjælpekassebestyrelsen hidtil har haft, vil blive lagt over paa det sociale Udvalg, og det vil særlig blive Formanden, som faar det store Arbejde. Vel kan det sociale Udvalg nedsætte Underudvalg, men Formanden skal være Formand for disse.

Som jeg nævnte før, vil der ogsaa blive Lettelser i Administrationen, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Forsørgelsesstedet, saa jeg tror, jeg tør sige, at selv om alt nyt er lidt besværligt og tungt i Begyndelsen, vil Administrationen af Loven ikke for Landkommunernes Vedkommende komme til at volde Vanskeligheder.

Noget anderledes stiller Forholdet sig vel nok for Byerne, hvor Opgaverne er af betydeligt større Omfang; her vil Formanden for det sociale Udvalg faa et meget stort Arbejde, men Forslaget indeholder jo ogsaa Bestemmelser om, at der kan tillægges Formanden et Honorar efter indhentet Samtykke fra Amdsraadet eller Socialministeriet, hvad enten det nu drejer sig om Landkommuner eller Bykommuner. Nu har man altid betragtet det at være Medlem af et Kommunalraad som et borgerligt Ombud, der ikke burde honoreres udover den almindelige Medhjælpssum til Formanden, men jeg mener alligevel, at naar man paalægger et enkelt Medlem et saa

stort Arbejde, som det kan blive til her, idet det kan komme til at beslaglægge en stor Del af hans Tid, maa man erkende Nødvendigheden af, at der eventuelt ydes et Vederlag. Men for at begrænse dette mest muligt maa det efter min Opfattelse for Landkommunernes Vedkommende være Sogneraadsformanden og i Byerne, saa vidt det er muligt af Hensyn til Byernes Størrelse, Borgmesteren, som faar den Opgave at være Formand for det sociale Udvalg.

Jeg nævnte før, at Kommunalbestyrelsen kan nedsætte et særligt Underudvalg, som faar med Administrationen af Børneværnet at gøre. Hertil kan vælges Personer udenfor Kommunalraadene, men Kommunalbestyrelsen skal dog have Flertal i Underudvalget. Saa vidt jeg forstaaer, er denne Bestemmelse kommet ind i Loven paa Foranledning af Værgeraadskredse. Jeg anser den for meget heldig, idet der derved aabnes Mulighed for at faa særlig interesserede Personer valgt ind i dette Underudvalg. Endvidere kan Kommunalbestyrelsen efter det sociale Udvalgs Indstilling knytte særlig sagkyndige og frivillige Medhjælpere til Administrationen. Dette vil ganske sikkert blive benyttet meget, særlig for Byernes Vedkommende.

Lovforslaget indeholder en Bestemmelse om, at der i Købstæder og større Landkommuner skal være et Kontor, det saakaldte Socialkontor, men jeg gaar ud fra, særlig for Landkommunernes Vedkommende, hvor Sogneraadsformanden vel sædvanlig bliver Formand for det sociale Udvalg, at denne Bestemmelse om Kontor ikke skal tages alt for bogstaveligt.

Jeg kommer dernæst til de nye Refusionsbestemmelser. Paa dette Omraade sker der meget store Forandringer fra det nuværende. Staten skal herefter overtage Udgifterne til sindssyge, aandsvage, Epileptikere med flere, idet den yder fuld Refusion til Kommunerne herfor og ligeledes for forskudsvis ydede Underholdsbidrag, med andre Ord for alle saadanne Udgifter, som Kommunalbestyrelserne ingen Indflydelse har paa. Jeg finder det rigtigt, at disse Udgifter bæres af Staten, idet den enkelte Kommune kan blive særlig haardt ramt af saadanne Udgifter, naar de skal bæres indenfor Kommunens snævre Omraade. Den almindelige mellemkommunale Refusion, som finder Sted nu, vil som Følge af, at Begrebet Forsørgelseskommune forsvinder, kun blive af grumme ringe Omfang, men i Stedet for faar vi saa det store Refusionsforbund. Hovedregelen bliver jo den, at for alle de Udgifters Ved-